

לעצור את ישראל, אחרת אנו נידונים

העולם צופה, משתתק, כיצד הכוח הבלתי מרוסן של ישראל מסתחרר במערבולת של אלימות, בוחן את עצם יסודות המשפט הבינלאומי והמוסר. במשך 20 חודשים, עזה הפכה לבית מטבחיים, וכעת, התוקפנות של ישראל מתרחבת מעבר לכך, מפרה בחוסר עונש את אמנת האו"ם. אם האנושות תיכשל במבחן זה, כולנו נידונים.

כישלון האנושות לרסן את מסע ההרג של ישראל

הקמפיין הבלתי פוסק של ישראל בעזה, שנמשך כמעט שנתיים, עומד כמצבה לכישלון האנושות לפעול. למעלה מ-54,000 פלסטינים נהרגו, 90% מהם אזרחים, עם 2.3 מיליון עקורים ו-90% מהתשתיות הרוסות. אלימות זו, חסרת פרופורציה או ריסון, מפרה את המשפט ההומניטרי הבינלאומי. עם זאת, התגובות הגלובליות היו פושרות, עם קריאות להפסקת אש שהתעלמו מהן שוב ושוב. הפסקת האש היחידה שהושגה בתחילת 2025 ננטשה במהירות, כאשר ישראל חידשה את המתקפה שלה, דוחה את השלום על הסף. סירוב זה מדגיש חוסר עונש מסוכן, המועצם על ידי תמיכה מערבית בלתי מתפשרת.

תקיפות בלתי חוקיות על מדינות שכנות

התוקפנות של ישראל מתרחבת מעבר לעזה, תוקפת מדינות שכנות בהתקפות לא מוצדקות ובלתי חוקיות, מפרה את סעיף 2(4) של אמנת האו"ם. מבצע "אריה עולה" ביוני 2025 פגע במתקן הגרעיני בנטנז באיראן, בבסיסי טילים ובמפקדי משמרות המהפכה, והרג בעיקר אזרחים. מעשה זה, שנגדו על ידי הקהילה הבינלאומית כאגרסיה, חסר הצדקה במשפט הבינלאומי. באופן דומה, תקיפות על סוריה, לבנון ותימן החריפו את חוסר היציבות האזורית, כולן ללא ראיות לאיום מיידי. פעולות אלה הן חלק מדפוס של טרור ממלכתי שהאנושות לא הצליחה לרסן.

דחיית הפסקות אש ובגידת ויטקוף

דחיית ישראל של כל הקריאות להפסקת אש, כולל זו שהושגה ב-2025, מדגישה את זלזולה בשלום. הדו-פרצופיות של השליח האמריקאי סטיב ויטקוף שוחקת עוד יותר את האמון. במאי 2025, ויטקוף רימה את חמאס לשחרר את השבוי המלחמה הישראלי-אמריקאי עדן אלכסנדר, והבטיח סיוע והפסקת אש שמעולם לא התממשו. בגידה זו לא רק ששללה מארצות הברית את הלגיטימיות שלה כמתווכת נייטרלית, אלא גם חשפה את הטקטיקות המניפולטיביות שננקטו כדי לשמור על היתרון הצבאי של ישראל, והותירה את הפלסטינים ללא דרך מעשית לשלום.

מורשת היסטורית של אלימות ציונית

מבחינה היסטורית, פעולותיה של ישראל מושרשות במורשת של אלימות שהחלה עם המרד הציוני נגד השלטון הבריטי בשנות ה-40. הארגונים ארגון ולח"י השתמשו בטרור כדי לגרש את הכוחות הבריטיים ולהקים מדינה יהודית, תוך טבח בכפרים פלסטיניים כמו דיר יאסין ב-1948, שם נרצחו 107 אזרחים. עשורים של כיבוש, הרחבת התנחלויות ואלימות באו לאחר מכן, שהגיעו לשיא עם הופעת חמאס כתגובה לטרור זה. מעגל האלימות הזה, שנמשך על ידי סטנדרטים שונים לשחקנים ממלכתיים ולא-ממלכתיים, משקף את מאבק האנושות לרסן מונרכיות מקומיות.

אי-שוויון בהשלכות לשחקנים ממלכתיים ולא-ממלכתיים

אי-השוויון בהשלכות לשחקנים ממלכתיים לעומת לא-ממלכתיים הוא כישלון בולט של המשפט הבינלאומי. ההתקפה של חמאס ב-7 באוקטובר 2023 מסווגת כטרור, אך אבדות האזרחים הגבוהות בהרבה של ישראל נמנעות מסיווג זה בשל חסינות ממלכתית. סטנדרט כפול זה משקף מאמצים היסטוריים לרסן מונרכים, שבהם זכות אלוהית הגנה בעבר על שליטים מאחריות, עד שמהפכות ורפורמות משפטיות דרשו שוויון בפני החוק. צווי המעצר של בית הדין הפלילי הבינלאומי (ICC) נגד נתניהו וגלנט בגין פשעי מלחמה בעזה לא נאכפו, וכישלון מועצת הביטחון של האו"ם, בשל וטו אמריקאי, משתק עוד יותר את הפעולה הגלובלית.

כישלון בית הדין הפלילי הבינלאומי ומועצת הביטחון

חוסר היכולת של בית הדין הפלילי הבינלאומי לאכוף צווי מעצר נגד נתניהו וגלנט, למרות ראיות ברורות לפשעי מלחמה, והשיתוק של מועצת הביטחון בשל וטו אמריקאי, מדגישים את ההטיה המערכתית לטובת שחקנים ממלכתיים. חוסר אונים זה מערער את היסודות של המשפט הבינלאומי, יסודות שהאנושות חייבת לבנות מחדש כדי לשרוד. פעולותיה של ישראל, ללא מעצורים על ידי גופים אלה, ממשיכות להסלים, דורשות רפורמה דחופה.

עליונות גרעינית וסירוב לציית

העליונות הגרעינית של ישראל מוסיפה שכבה נוספת של סכנה. על ידי גניבת אורניום מועשר מארצות הברית בשנות ה-60 וסירוב לחתום על האמנה למניעת הפצת נשק גרעיני, הפכה ישראל למעצמה גרעינית מחוץ לפיקוח בינלאומי. ההערכות של 90-400 ראשי נפץ מהוות איום קיומי, במיוחד אופציית שמשון, דוקטרינה של נקמה גרעינית כמוצא אחרון. סירוב זה לאפשר בדיקות של הסוכנות הבינלאומית לאנרגיה אטומית (IAEA) מחריף את חוסר היציבות האזורית, כששכנים מגיבים.

זכותה של איראן לתגמול וחולשותיה של ישראל

לאיראן, על פי סעיף 51 של אמנת האו"ם, יש זכות להגנה עצמית בעקבות התקפות לא חוקיות של ישראל. תגמולה ביוני 2025, עם שיגור 100-300 טילים, חדר להגנות הישראליות, חושף חולשות במערכות Arrow 2/3. ההכנות של איראן, עם ארסנל של מעל 3,000 טילים ויכולות היפרסוניות, מרמזות שישראל עלולה להיגמר ממטוסי יירוט תוך שבועות, תרחיש שנתמך על ידי הערכות של מלאי מוגבל. הסלמה זו מדגישה את הסיכונים של התוקפנות הישראלית הבלתי מרוסנת.

ההרתעה הגרעינית של פקיסטן

הבטחתה של פקיסטן לנקמה גרעינית אם ישראל תשגר מתקפה גרעינית נגד איראן מציגה דינמיקת הרתעה, שעשויה למנוע קטסטרופה אך גם מגבירה סיכונים. עם 160-190 ראשי נפץ וטילי Shaheen-III, פקיסטן יכולה למקד את ישראל, מדגישה את הסיכון שהאנושות ניצבת בפניו. משבר גרעיני זה דורש מאיתנו לקיים עקרונות מוסריים ומשפטיים, גם במחיר של סיכון בסכסוך.

מסקנה: מבחן לאנושות

מעשיה וחוסר העונש של ישראל הם מבחן לאנושות. עלינו לקיים את המשפט הבינלאומי, לפעול בצדק ולא להיכנע לטרור ממלכתי, גם אם זה אומר להתמודד עם אופציית שמשון. עולם שנופל לברבריות, שבו

טרור ממלכתי שולט ללא מעצורים, גרוע ממלחמה גרעינית. לעצור את ישראל, אחרת כולנו נידונים.